

**GOD VANGT DE WIJZEN
IN HUN SLUWHEID**

WILLY DICK

GOD VANGT DE WIJZEN IN HUN SLUWHEID.

(Job 5:13)

Een van de allergrootste problemen van het totale wereldgebeuren is het raadsel van het kwaad. Aan de ene kant weten wij, dat God almachtig is, en toch laat Hij Satan zijn duistere tegenspel bedrijven. Aan de andere kant zijn Gods wijsheid en liefde boven iedere twijfel verheven en desondanks laat God de zuchtende schepping nog steeds in geboorteweën liggen. Daarachter moet toch een heel bijzonder plan van onze God staan. Het is ondenkbaar, dat God Zich niet zou kunnen verweren tegen de intriges van de tegenstander. Het kan hier toch alleen maar gaan om een voornemen van onze God, Die ook met al het kwaad Zijn bedoeling heeft. Het doel van de nu volgende uiteenzettingen is dit wonderlijke plan wat na te speuren.

In Job 5:12 en 13 lezen wij betekenisvolle woorden:

*Hij verbreekt de raadslagen der listigen,
En hun handen richten niets deugdelijks uit.
Hij vangt de wijzen in hun sluwheid,
En het voornemen der listigen wordt verijdeld.*

Van tijd tot tijd, zo blijkt uit de getuigenissen van de Schrift (Job 1 en 2; 2 Kron. 18:18 e.v.) vinden er in de hemel raadsvergaderingen plaats. De zonen van God komen bij elkaar en leggen aan God rekenschap af van hun doen en laten. God treft Zijn maatregelen voor de uitvoering van Zijn plannen. Ook de tegenstander verschijnt telkens in hun midden, omdat ook hij zijn gedachten en bedoelingen aan God moet openbaren en zijn plannen moet onthullen en pas tot de uitvoering daarvan mag overgaan, als God Zijn goedkeuring heeft gegeven.

De beide raadsvergaderingen, waarover wij in Job 1 en 2 lezen, zijn hiervoor leerzame voorbeelden. Pas als Satan van God toestemming krijgt om Job in zeer grote nood te brengen, mag hij het doen. Hij mag ook geen duimbreed verder gaan dan God hem toestaat. Pas bij de tweede beproeving staat God hem meer toe. Niets van alles wat Satan en zijn handlangers op aarde ten uitvoer brengen komt voor God onvoorzien. God bewerkt alles naar de raad van Zijn wil (Ef. 1:11). Nooit worden Zijn plannen doorkruist. Alles wat er desondanks toch zo uitziet, is alleen maar de weg, waarop de wonderbaarlijke wijsheid van God tot een heerlijk einddoel komt. God gebruikt zonde en dood, nacht en duisternis, nood en ellende volgens een wijs plan, opdat dit alles de achtergrond zal vormen, waartegen Zijn liefde en Zijn ontferming zich dan des te heerlijker kunnen aftekenen.

God heeft twee soorten wil: een geheime¹ en een geopenbaarde². De geopenbaarde wil van God veroordeelt altijd zonde en ongerechtigheid, leugen en goddeloosheid. Zijn geheime wil echter staat de zonde toe zich uit te werken en geeft Satan toestemming zijn

¹ Geheime of verborgen wil: Grieks – *boulêma* (Rom. 9:19).

² Geopenbaarde wil: Grieks – *thelêma* (b.v. Ef. 5:17; 6:6; Col. 1:9; 4:12; etc. etc.)

intriges uit te proberen. Nooit en te nimmer worden de wegen van Satan slechts “toegelaten”, maar ze zijn allemaal door God tevoren bedacht en “goedgekeurd”.

Laten wij met het oog daarop maar eens kijken naar het gedeelte van 2 Kron. 18:18-22. Daar wordt het plan van God beschreven om de goddeloze koning Achab ter dood te brengen. De profeet Micha ziet in een visioen hoe in de hemel Gods raadsvergadering samenkomt, waarin over leven en dood van de Israëlitische koning een besluit moet worden genomen. De Heer zit als verheven Majesteit op Zijn troon, terwijl al het heer des hemels aan Zijn rechter- en aan Zijn linkerhand staat. Aan de rechterkant staat de partij, waarvan de leden het opnemen voor recht, gerechtigheid en orde in het heelal. Aan de linkerkant staat de partij van oppositie en revolutie, die voor afschaffing van alle autoriteit, voor omverwerping en voor losbandige vrijheid pleit. De Heer begint te spreken en verkondigt dat de dood van Achab door Hem besloten is. Achab moet ertoe verleid worden op te trekken in de slag bij Ramoth in Gilead, om daar te sneuvelen. De zonen van God doen dan hun voorstellen. De een zegt dit, de ander dat. Dan treedt een geest naar voren en wij vergissen ons vast niet als wij veronderstellen, dat hij de Satan is, die zegt: “Ik zal hem verleiden”. God wil precies weten, waardoor dat zal gebeuren. En de geest doet het voorstel, dat hij een leugengeest wil worden in de mond van alle profeten van de Heer, die Achab om raad gevraagd heeft. God zegt dan niet: “Stop, in de hemel wordt niet gelogen”, maar Hij spreekt: “Gij moet hem verleiden en gij zult er ook toe in staat zijn; ga heen en doe het” (vers 21). God stelt Zichzelf ervoor verantwoordelijk, dat de profeten nu bezeten zijn van een leugengeest. Hijzelf heeft hem in hun mond gegeven.

Deze onthulling leek die profeten zo ongelooflijk kettters, dat hun leider Zedekia Micha op de mond sloeg. Hij hield het voor absoluut uitgesloten, dat de geest van God van hem geweken zou zijn.

Wanneer wij met een open oog de Schrift onderzoeken, zullen wij kunnen vaststellen, dat daarin alle consequenties van het kwaad in feite terug zijn te voeren op God. Satan is wel degene, die het uitvoert, maar God geeft de toestemming en God is tenslotte verantwoordelijk voor het einddoel. In dit licht zijn wij in staat nu ook Jesaja 45:7 op de juiste wijze te verstaan:

*Ik ben de Here, en er is geen ander, Die het licht
formeert en de duisternis schep, Die het heil bewerk
en het onheil schep; Ik de Here, doe dit alles.*

Alles wat er in het heelal gebeurt, goed of kwaad, komt volkomen overeen met het raadsbesluit van God, Die ook door alle nacht en duisternis heen tot Zijn heerlijk einddoel komt. Hij zal eens alles met Zichzelf verzoenen (Col. 1:20), Hij zal eenmaal alles in allen worden (1 Cor. 15:28). Het plan der eonen, waarin zonde en nacht, boosaardigheid en bedrog, leed en tegenspoed zich uitwerken en door de Zoon overwonnen worden, is slechts het duistere tussenspel, dat voorafgaat aan een einde, dat heerlijker is dan het begin! Zo is te verklaren, dat God inderdaad voor al het kwaad, dat zich ontwikkelt, Zijn toestemming geeft. Het komt overeen met Zijn geheime wil. Deze wil wordt altijd door Satan uitgevoerd, terwijl de Zoon steeds alleen de geopenbaarde wil van God doet!

Hoe deze toestemming, die God volgens de Schrift aan het gebeuren van de zonde geeft, zich met Gods heiligheid en gerechtigheid laat verenigen, zullen wij nog zien. Eerst willen wij vaststellen, dat God Zelf voor alles wat er ook maar gebeurt, de laatste en hoogste verantwoording op Zich neemt. In Amos 3:6 lezen wij: “*Geschiedt er een ramp in een stad*

zonder dat de Here die bewerkt?" In Op. 17:17 wordt zelfs over de hoogste machtsontplooiing van de zonde in het antichristelijke eindrijk verklaard, dat God het in de harten van de tien koningen van de eindtijd heeft gegeven om Zijn zin te volbrengen en dit eensgezind te doen en hun koningschap aan het beest te geven, totdat de woorden van God voleindigd zullen zijn.

Ook de ergste gevolgen van de veroordeling komen volledig met Gods vooraf bedachte plan overeen. De aanbiddelijke wijsheid van God gebruikt alles, om hoe dan ook tot het einddoel van verheerlijking van alles te komen. Het kwaad en de zonde vormen tenslotte alleen de brandstof, waardoor de liefde van God tot een machtige, alles verterende gloed ontvlamt. God laat Zich nooit en te nimmer door welk kwaad dan ook overwinnen. Wel voert Hij alles door gericht en dood heen, maar Zijn liefde stelt Satans tegenspel paal en perk. Tenslotte zal de barmhartigheid over ieder gericht triomferen (Jac. 2:13). God overwint het kwaad en de Boze door het goede. Wanneer alle zonde zelf eenmaal ontbonden is, als de uitvoering van de geheime wil van God tenslotte in dood, verderf en hopeloosheid eindigt, en als dan aan de andere kant Satan moet zien, dat God door opstanding en levendmaking uit de dood weer leven tevoorschijn kan brengen tot Zijn verheerlijking, - dan eindelijk zal deze vijand overvallen worden door honger en dorst en de God, Die Zich over allen ontfermt, zal vurige kolen op zijn hoofd hopen.

Of zou God alleen van ons zulke daden van liefde verwachten en ze Zelf niet doen? God zal op deze manier ook eenmaal alle zondaren een afkeer laten krijgen van het zondigen, want ieder schepsel zal inzien, dat het doorkruisen van de geopenbaarde wil van God weliswaar Hem en Zijn liefde nooit paal en perk stelt, maar wel pijnlijk gericht, nood en dood oplevert. Het is een kostbare genade, wanneer wij als gelovigen gered zijn uit het vreselijke systeem van hen, die de geheime wil van God uitvoeren en wanneer ons in plaats daarvan door de levensgemeenschap met de Zoon het doel van de geopenbaarde wil van God tot voedsel is geworden (Joh. 4:34). Laten wij Hem danken voor dit brood des levens, dat ons in Christus zo rijkelijk aangeboden is. Hoe onmetelijk is de genade, die ons werd geschonken en waarin wij mogen staan!

Al Gods wijze plannen zijn voor Satan verborgen. Hij denkt altijd, dat hij deze plannen kan doorkruisen. Aanvankelijk ziet het daar ook naar uit. In werkelijkheid vangt God de wijzen in hun sluwheid en verstrikt hen in hun eigen net. *"Het voornemen der listigen wordt verijdeld"* lezen wij in Job 5:13. Pas na de gebeurtenissen moet de tegenstander tot het inzicht komen, dat God hem te slim af was. Hij hoopte het werk van God in het heelal te kunnen dwarsbomen, maar moet tenslotte zien, hoe in plaats daarvan zijn handelen het plan van God juist bevorderde. De ontplooiing van Gods liefde zou nooit zo heerlijk geworden zijn, als de brandstof van vervreemding van God en de daaruit ontstane nood niet de gloed van de goddelijke liefde had gevoed.

Het 28^e hoofdstuk van het boek Job vertelt ons iets over de diepten van de wijsheid van God. Het hoofdstuk bestaat uit drie gedeelten. In de verzen 1-11 wordt over de kostbare schatten gesproken, die de aarde in haar diepten verbergt en die de mens naar het daglicht tevoorschijn brengt. In het tweede deel, vers 12-22, wordt getoond, dat het eerste deel van het hoofdstuk maar een beeld voor de kostbaarheden en schatten is, die in de wijsheid verborgen liggen. Deze schatten zijn zo luisterrijk, dat edelstenen en goud daar in de verste verte niet mee vergeleken kunnen worden; ze is voor de mens volkomen ontoegankelijk, voor de ogen van al wat leeft is ze verborgen (vers 21). Maar ook voor de vogels is zij verborgen en het verderf en de dood hebben slechts haar gerucht vernomen. Wij hoeven

niet zo ver te zoeken, wie er met deze woorden wordt bedoeld. De Heer spreekt Zelf over 'de vogelen des hemels' en verklaart dat Hij hiermee Satan bedoelt (Matth. 13:4,19,32). Deze trekt het gezaaide woord uit de harten van hen, die het niet hebben begrepen. Hij, die de macht van de dood heeft, de tegenstander (Hebr. 2:14), heeft slechts een gerucht van de wijsheid gehoord.

In het derde deel van dit hoofdstuk wordt tenslotte aangetoond, dat alleen God de werkelijke wijsheid bezit. Hij stelde haar op haar plaats en doorgrondde haar ook (vers 27). Maar aan de mens heeft Hij slechts een klein straaltje van haar glans toegewezen: "*Zie, de vreze des HEREN – dat is wijsheid, en van het kwade te wijken is inzicht*" (vers 28). Alleen wat voor zijn leven van belang is, wordt aan de mens als zijn deel aan de wijsheid van God toegewezen. In hoofdstuk 11 van Job vinden wij een soortgelijke gedachte. Daar zegt Zofar (vers 7-9):

*Kunt gij de geheimen Gods doorgronden,
De Almachtige doorgronden ten einde toe?
Zij zijn hoog als de hemel; wat kunt gij doen?
Dieper dan het dodenrijk; wat kunt gij weten?
Langer dan de aarde is hun maat
En breder zijn zij dan de zee.*

Dat zij de vier geweldige dimensies van de "diepte" van God. Welke sterveling zou waardig gekeurd zijn daarin te kijken? Dat zijn wij!! Paulus laat ons dat heel eenvoudig zien in zijn brieven. In 1 Cor. 6:2-10 schrijft hij over dit thema: "*Wij spreken wijsheid bij hen, die daarvoor rijp zijn, een wijsheid echter niet van deze eeuw, noch van de beheersers van deze eeuw, wier macht te niet gaat, maar wat wij preken, als een geheimenis, is de verborgen wijsheid van God, die God reeds van eeuwigheid voorbeschikt heeft tot onze heerlijkheid*". Tot dan toe heeft God dit alles in Zichzelf verborgen gehouden. Nu echter openbaart Hij het aan Zijn heiligen en geliefden. De wijsheid, die de overheden en machten van deze eon niet gekend hebben – want anders hadden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd – maakt Hij bekend aan ons, die Hem liefhebben. De woorden in 1 Cor. 2:9: "wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben" hebben geen betrekking op de mooie hemel en ook niet op de toekomstige heerlijkheid, maar op de tegenwoordige tijd. Ons heeft God dat alles geopenbaard door Zijn geest, die alles doorzoekt, ook de diepten Gods. In Ef. 3:18 verklaart Paulus, dat het de bedoeling van God voor dit beheer van de genade is, om de gelovigen wijsheid en inzicht te schenken om te beseffen wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is, opdat wij compleet gemaakt worden tot het volledige complement van God (Conc.Vert).

Wat een uitzicht wordt ons hier geboden. Wat voor een grenzeloze liefde van God, dat Hij Zijn hart zo wijd voor ons opent, dat Hij ons zo ver in de diepten van Zijn wezen naar binnen laat kijken! Het zou een zelfgenoegzame, Godbedroevende en verkeerde ootmoed zijn als wij 'achter' blijven en de onnaspeurlijke rijkdommen van Christus zouden versmaden. Dat is valse bescheidenheid! Hoe zouden wij aan onze belangrijkste taak voor deze tegenwoordige tijd kunnen voldoen, namelijk dat wij aan de overheden en machten in de hemelen de veelkleurige wijsheid van God bekend zouden maken, als wij in zelfverkozen, vermeende ootmoed halthouden, wanneer God Zelf de diepten van Zijn wijsheid voor ons wil ontsluiten!

Wat betekenen de woorden van 1 Cor. 2:8 – “*En geen van de beheersers dezer eeuw heeft van deze wijsheid geweten, want indien zij van haar geweten hadden, zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben*”? Zouden deze Godvijandige machten dan soms hulde hebben gebracht aan de Zoon? Vast niet. Maar als ze vermoed hadden, als ze geweten hadden, dat God ook hier weer eens de wijzen in hun sluwheid te pakken nam, - dat het kruis, in plaats van Gods nederlaag Gods grootste overwinning was, dan, zo oordeelt Paulus, zouden ze Hem niet gekruisigd hebben. Ze zouden er niet aan meegewerkt hebben Gods plannen uit te voeren. Zo doet God met alles wat Satan tot stand brengt. Ieder denkt wel, dat hij aan zijn trekken komt, maar God vangt hem in zijn sluwheid en in plaats van zijn plan wordt uiteindelijk Gods vooraf bedachte plan tot stand gebracht met al het kwaad (vgl. Spr. 16:4).

Het verhaal van Jozef is een treffend voorbeeld. Zijn broers hadden hem schandelijk verraden en aan de Ismaëlieten verkocht. Zij dachten het plan van God, zoals dat in Jozefs dromen was geopenbaard, effectief te doorkruisen. “Dan zullen wij zien, wat er van zijn dromen terecht komt”, zeiden zij, toen ze hem wilden doden. Maar een onzichtbaar besturende hand leidde hun wil anders en uiteindelijk vergoten zij het bloed van hun broer niet, maar zij verkochten hem voor 20 zilverstukken. Zij waren er zeker van, dat er zo van de dromen van hun broer niets terecht kwam. Maar hoe enorm hebben zij zich vergist. Zij moesten tenslotte ondervinden, dat zij zelf Gods plan hielpen uitvoeren. Door hun zonde brachten zij Gods uiteindelijke doel tot stand. Wat een grenzeloze wonderbaarlijke wijsheid van God! In Gen. 45:5-8 wordt door Jozef, die zich aan zijn broers bekend maakte, er drie keer de nadruk op gelegd: “*God heeft mij voor u uitgezonden*”. Jullie hebben het niet gedaan, maar GóD. De broers van Jozef voerden Gods plan helemaal onbewust uit en hadden heel andere zondige motieven voor hun handelen. Daarvoor kwamen zij ook in het gericht. God echter, Die alle wijsheid heeft, wist van tevoren hun schandelijke daden in te passen in Zijn wijze liefdes- en reddingsplan. Hoe aangrijpend is de uitspraak: “*Daarom heeft God mij voor u uitgezonden om u een voortbestaan te verzekeren op aarde, en om voor u een groot aantal geredden in het leven te behouden*” (Gen. 45:7). Terwijl de broers hun boze daad ten uitvoer brachten, dacht de God van liefde in Zijn wijsheid aan hun eigen toekomstige redding. Zou dat de broers van Jozef niet in stof en as doen buigen?

Maar hoe zal het eenmaal zijn, als alle zondaren in het hele heelal ontdekken, dat hun daden en al hun Godvijandigheid tenslotte aan het einde van al Zijn gerichten door Hem gebruikt worden. Ze vormen het fundament, waarop God de hoogste triomfen van Zijn liefde kan vieren. Hij zal eenmaal vurige kolen op alle hoofden van Zijn vijanden hopen. Hij zal Israël in het stof doen buigen, omdat het zijn eigen Koning heeft gekruisigd. Zij zullen moeten inzien, hoe zij daardoor geholpen hebben hun eigen redding mogelijk te maken (Zach. 12:10 e.v.). God zal ook de tegenstander en zijn handlangers ertoe brengen vrijwillig alle wapens neer te leggen. Zij zullen dan erkennen, dat God door de dood van Zijn Zoon aan het kruis het hele heelal, ook hen, verzoende (Col. 1:16-20).

God is Liefde; en Hij zal deze eigenschap voor altijd behouden, totdat alles met Zijn heerlijkheid vervuld is.

Wat voor praktische waarde heeft deze heerlijke wetenschap voor ons? Alleen dit stelt ons in staat de wijsheid van God aan de overheden en machten in de hemelse gewesten werkelijk bekend te maken. Nu mogen wij stil zijn bij al het kwaad dat ons wordt berokkend. Wij kunnen de broeder liefhebben, die ons bedriegt, en wij kunnen dat laten passeren, zoals Paulus dat aanraadt (1 Cor. 6:7). Wij weten, dat God ook daar Zijn liefdesplannen mee heeft, wanneer Hij ons slijpstenen zendt in de vorm van broeders, die ons daardoor in het geduld

oefenen. Wij leren te lijden zonder te klagen. Wij leren gebrek te verdragen zonder te morren en bezorgd te zijn. Wij hoeven trouwens helemaal niet meer bezorgd te zijn, maar kunnen met gebed en smeken en dankzegging al onze verlangens voor God bekend laten worden. Op deze manier ondervinden wij dan, dat de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, onze harten en onze gedachten in Christus Jezus zal behoeden (Fil. 4:6,7). Waarom hebben zoveel kinderen van God geen vrede van het hart en maken zij zich druk en zijn zij bezorgd, zonder dat zij verlichting ontvangen? Omdat ze niet geleerd hebben alles uit de hand van God aan te nemen, hoe dan ook. Zo bidt men wel om het wegnemen van het lijden, men vergeet echter, dat wij volgens Rom. 8:26 niet weten, wat wij bidden moeten, of de Heer ons de nood moet laten of die wegnemen. Slechts een ding weten wij rotsvast, en daarin mag het geloof rusten, dat God namelijk alles ten goede doet samenwerken voor hen, die God liefhebben en die volgens Zijn voornemen geroepen zijn (Rom. 8:28). Alleen wie de Bijbelse lessen over het kwaad heeft geleerd vindt de innerlijke vrede om werkelijk ook in de praktijk in elk afzonderlijk geval alles aan God te kunnen overlaten.

God werkt en staat boven alles, boven het goede zowel als het kwade. Hij zal tegelijkertijd op rechtvaardige wijze al Zijn schepselen voor hun boze daden rekenschap vragen, ook voor de motieven, die achter hun handelen stonden. En ook dan, als hun boze daden door God in goede eindresultaten werden veranderd. De God van Liefde verandert alle vloek in zegen; maar de zondaar moet voor alle zonden, die hij tijdens zijn leven gedaan heeft, ook Zijn gerichten ondergaan. Behalve als hem de ogen geopend worden om te erkennen, dat Christus onze schuld droeg en wij op grond van Zijn geloof gerechtvaardigd werden. Zijn wij werkelijk allen gered uit het vloeksysteem van deze tegenwoordige boze eon en vervuld met de kennis van Zijn wil? Dan zullen wij rein en onberispelijk zijn op Zijn dag en vervuld zijn met de vrucht van de gerechtigheid tot verheerlijking en lof van God. Al diegenen echter, die Gods geheime wil uitvoeren, gaan enerzijds het gericht, de nacht en de dood tegemoet, maar anderzijds vormt dat slechts nieuw voedsel voor de vuurgloed van de Goddelijke liefde, die sterker is dan de dood. De dood zal geheel en al verslonden worden in de overwinning. Zonde en afval zal aan het eind van Gods wegen om te redden niet meer mogelijk zijn, de zonde zal zichzelf vernietigd hebben; Christus heeft haar de kop vermorzeld!

Al het uitvoeren van de geheime wil van God gebeurt onbewust. Niet één schepsel gelooft "bewust", dat hij bij zijn goddeloosheden Gods bedoeling helpt tot stand te brengen. Dit geloof heeft alleen God. Dat is Zijn eigen wijsheid en inzicht. De uitgeroepen gemeente, die het lichaam van Christus is, wordt hier een blik in geschonken, zodat zij beter leert Hem te aanbidden en te verheerlijken voor de onzichtbare en zichtbare wereld.

Als wij nog eens kijken naar het 28^e hoofdstuk van het boek Job, dan lezen wij in vers 7 en 8:

*Het pad daarheen – geen roofvogel kent het,
Het oog van de gier bespeurt het niet;
De trotse dieren betreden het niet,
De leeuw schrijdt er niet over.*

Het eerste gedeelte van dit hoofdstuk is slechts een beeld voor het tweede, dat over de wijsheid spreekt. Zij is verborgen voor het gevogelte des hemels en het verderf en de dood hebben slechts een gerucht van haar vernomen (vers 21 en 22). Wij zagen dat wij hier een verwijzing naar de tegenstander en zijn handlangers voor ons hebben, die met bevangen ogen de Zoon van God hebben gekruisigd. Nu begrijpen duidelijk wij vers 7 en 8. Als

gelovigen de schuilplaats van het kruis zoeken, het “dwaze” van God, dat desondanks wijzer is dan alle wijsheid van deze wereld, dan gaan ze een weg van absolute veiligheid en bewaring. Deze kent de roofvogel niet en het oog van de gier ziet hem niet. De leeuw kan over dit pad nooit lopen. Wie deze wonderlijke “schacht” binnengaat, die leidt in de diepten van God, waar heerlijkheden en kostbaarheden, die veel wonderbaarlijker zijn dan aards goud, aan het licht gebracht worden, die gaat een weg van veilige geborgenheid en rust, waar geen vijand kan komen en hem opschrikken. Wanneer dan ook nog tijdig en grondig alle stromen van verkeerde zielse aanvechtingen afgedamd worden, zodat zij niet doorsijpelen (vgl. vers 11), dan kan er een leven zijn, dat werkelijk rijk is in Hem en dat steeds rijker wordt. Met vreugde kunnen wij uitzien naar de dag van Zijn wederkomst, waarop Hij ons naar Zich toe zal wegrukken.

Op deze weg heeft God de leden van het lichaam van Christus geplaatst. Hier leren zij de wijsheid van God in haar diepten kennen en ze komen volledig in Hem tot rust. De vijand kan nog zo veel intriges bedenken, wij weten dat er Eén zit in het bestuur, Die niet alleen volkomen tegen hem opgewassen is, maar Die het Hoofd is van het al. Een onwankelbaar toevluchtsoord is Hij, Die altijd alleen de wil van de Vader uitvoert, Die de wijzen vangt in hun sluwheid.

Willy Dick.

U.R. 5 en 6/1988.